

حقوقی مورد استثناء قرار گرفته بودند، لذا مجدداً با صدور بخشنامه شماره ۱۸۸۷۱ مورخ ۱۳۸۴/۱۰/۲۶ پاراگراف‌های دوم و سوم بخشنامه شماره ۱۴۲۵/۱۱۵۰/۱۰/۲۱ مورخ ۱۳۸۴/۶/۲۱ حذف گردید، بنابراین حذف پاراگراف‌های دوم و سوم از بخشنامه مورخ ۱۳۸۴/۶/۲۱ سازمان متبوع هیچگونه مغایرت و منافاتی با حکم مقرر در ماده ۲۰۲ قانون مالیاتهای مستقیم ندارد. مدیرکل فنی مالیاتی نیز در پاسخ به شکایت مذکور اعلام داشته‌اند، عبارت مدیر یا مدیران مسئول اشخاص حقوقی خصوصی مذکور در ماده قانونی یادشده عبارتی است عام و فراگیر، که همه مدیران اشخاص حقوقی موضوع قانون تجارت را شامل می‌شود. ضمن اینکه قید کلمه «یا» در بین دو کلمه «مدیر» و «مدیران مسئول» بی‌تأثیر این موضوع است که وزارت امور اقتصادی و دارایی یا سازمان امور مالیاتی کشور می‌تواند با رعایت مقررات موضوع فصل نهم از باب چهارم قانون مالیاتهای مستقیم و آیین‌نامه اجرایی ماده ۲۱۸ قانون مذکور، اقدامات اجرایی را در جهت وصول مطالبات دولت بعمل آورده و عنداللزوم به منظور جلوگیری از تضییع حقوق دولت، حسب مورد نسبت به ممنوع الخروج نمودن مدیر یا مدیران مسئولی که به موجب مواد ۱۳۵ و ۱۴۲ قانون تجارت در مقابل اشخاص ثالث مسئولیت دارند و مطابق حکم ماده ۲۰۲ قانون صدرالذکر بابت بدهی قطعی مالیاتی شخص حقوقی مربوط به دوران مدیریت آنان، اقدام نماید. هیأت عمومی دیوان در تاریخ فوق با حضور روسا، مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء مبادرت به صدور رای می‌نماید.

رای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

طبق ماده ۱۹۸ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم «در شرکت‌های منحل، مدیران اشخاص حقوقی مجتمعاً یا منفرداً نسبت به پرداخت مالیات بر درآمد اشخاص حقوقی و همچنین مالیاتهایی که اشخاص حقوقی به موجب مقررات این قانون مکلف به کسر و ایصال آن بوده و مربوط به دوران مدیریت آنها باشد با شخص حقوقی مسئولیت تضامنی خواهند داشت» و در ماده ۲۰۲ اصلاحی قانون مزبور نیز تصریح شده است که وزارت امور اقتصادی و دارایی و یا سازمان امور مالیاتی کشور می‌تواند از خروج مدیر یا مدیران مسئول اشخاص حقوقی خصوصی بابت بدهی مالیاتی شخص حقوقی در دوران آن مدیریت آنان جلوگیری به عمل آورد. نظر به تعریف مدیر یا مدیران شخص حقوقی خصوصی بر اساس احکام قانون تجارت و توجه مسئولیت پرداخت مالیات به مدیران صاحب امضاء و ذبصلاح و مسئول در زمینه پرداخت مالیات بر درآمد اشخاص حقوقی در دوران تصدی آنان، اطلاق بخشنامه شماره ۱۸۸۷۱ مورخ ۱۳۸۴/۱۰/۲۶ سازمان امور مالیاتی از حیث تعمیم و تسری حکم مقرر در ماده ۲۰۲ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم به مدیران اشخاص حقوقی که مسئولیتی در خصوص مورد ندارند. خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات سازمان امور مالیاتی تشخیص داده می‌شود به استناد قسمت دوم اصل ۱۷۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ماده یک و بند یک ماده ۱۹ و ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری ابطال می‌گردد.

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

روزنامه - آرای هیات عمومی دیوان عدالت اداری

رای شماره ۷۳۴ هیات عمومی
دیوان عدالت اداری درخصوص
شماره ۵۹/۸۵/هـ ابطال بخشنامه شماره ۱۸۸۷۱
مورخ ۱۳۸۴/۱۰/۲۶ سازمان
امور مالیاتی کشور

تاریخ: ۱۳۸۷/۱۰/۲۹
شماره دادنامه: ۷۳۴
کلامه پرونده: ۵۹/۸۵
مرجع رسیدگی: هیات عمومی دیوان عدالت اداری.
شاکی: آقای شاهین فاضلی پناه.
موضوع شکایت و خواسته: ابطال بخشنامه شماره ۱۸۸۷۱
مورخ ۱۳۸۴/۱۰/۲۶ سازمان امور مالیاتی کشور.
مقدمه: وکلاء شاکی بشرح دادخواست تقدیمی اعلام داشته‌اند،
عطیرغم صراحت ماده ۲۰۲ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم، بخشنامه
شماره ۱۸۸۷۱ مورخ ۱۳۸۴/۱۰/۲۶ از سوی سازمان امور مالیاتی
کشور صادر شده و به بهانه اینکه اجرای قانون و استثناء کردن برخی
مدیران، یعنی «مدیران غیرمسئول» مشکلاتی را ایجاد کرده به قلمرو
قانون توسعه داده و مسئولیت تضامنی مدیران را حق وزارتخانه مذکور
به ممنوع الخروج کردن مدیران اشخاص حقوقی را به تمام مدیران
شامل نموده و عملاً قید «مسئول» را از ماده ۲۰۲ قانون مالیاتهای
مستقیم نادیده گرفته است لذا ممنوع الخروج نمودن موکل براساس
مطالباتی که صرفنظر از صحت و سقم آن دو الی سه سال بعد از خروج
موکل از شرکت به شرکت یادشده تحقق پیدا نموده و قطعی شده است،
برخلاف نص صریح ماده ۲۰۲ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم است.
بنابراین تقاضای ابطال بخشنامه مذکور را می‌نمایم. مدیرکل دفتر حقوقی
سازمان امور مالیاتی کشور در پاسخ به شکایت فوق الذکر طی لایحه
شماره ۲۱۲/۶۹۹۰۳ مورخ ۱۳۸۷/۷/۲۰ ضمن ارسال
تصویرنامه‌های شماره ۵۱۹۵ مورخ ۲۰۳۰ مورخ ۱۳۸۵/۴/۱۲ دادستاری
انتظامی مالیاتی و ۶۶۷۴۷ مورخ ۱۳۸۷/۷/۹ دفتر فنی مالیاتی
اعلام داشته است، ۱- عبارت (مدیر یا مدیران مسئول اشخاص حقوقی
خصوصی) مذکور در ماده ۲۰۲ قانون مالیاتهای مستقیم، کلیه مدیران
اشخاص حقوقی موضوع قانون تجارت را شامل می‌شود و سازمان امور
مالیاتی کشور می‌تواند جهت وصول حقوقی حقه دولت، حسب مورد
نسبت به ممنوع الخروج نمودن مدیر یا مدیران مسئولی که طبق مقررات
قانون تجارت در مقابل اشخاص ثالث مسئولیت دارند و طبق ماده ۲۰۲
قانون مالیاتهای مستقیم بدهی قطعی مالیاتی مربوط به دوران مدیریت
آنها می‌باشد اقدام نماید. ۲- باتوجه به اینکه حکم مقرر در ماده ۲۰۲
قانون مالیاتهای مستقیم عام و کلی بوده و به مدیران اشخاص حقوقی
شامل می‌شود ولی در پاراگراف‌های دوم و سوم بخشنامه شماره
۲۱۰/۱/۱۱۵۰/۱۳۲۵ مورخ ۱۳۸۴/۶/۲۱ عده‌ای از مدیران اشخاص

تصویبات مجلس شورای
مقررات عمومی
آرای هیات عمومی دیوان
تصویبات هیات
روزنامه ها
سازمان ها
سرویس مذاکرات مجلس
گفتاها
سازمان امور مالیاتی
نظریات مشورتی اداره
تصویبات شورای عالی
ایستاد مالی
تصویبات شورای شهر
تصویبات شورای عالی
تصویبات شورای عالی
آرای و بحث و رای دیوانی
سازمان تامین اجتماعی
تصویبات شورای عالی
تصویبات شورای عالی